

§ 12. Koszt robocizny studentów zatrudnionych przy wykonywaniu zleceń w ramach ich prac magisterskich lub dyplomowych oblicza się według stawek dla pomocniczych pracowników nauki. Kwoty powstałe z tego tytułu nie są wypłacane studentom, lecz przeznaczane zgodnie z zasadami § 14 ust. 4.

§ 13. 1. Pracownicy zatrudnieni przy wykonywaniu zamówień podlegają rektorowi szkoły.

2. Oddział kadr (referat kadr) na wniosek kierownika katedry lub zakładu przygotowuje do podpisu rektora projekty umów z pracownikami zatrudnionymi przy wykonywaniu prac zleconych.

3. Organy administracyjne szkoły obowiązane są do prowadzenia ewidencji zabezpieczającej wypłatę wynagrodzeń za pracę przy wykonywaniu zamówień według zasad ustalonych w §§ 7 i 12.

§ 14. 1. Zleceniodawcy dokonują wpłat z tytułu zleceń na wskazany przez szkołę rachunek bankowy.

2. Wszelkie wydatki osobowe i rzeczowe związane z wykonywaniem zamówień pokrywane są przez szkołę z wpływów, o których mowa w ust. 1.

3. Rozliczanie wszelkich kwot z tytułu zleceń dokonywane jest przez administrację szkoły.

4. Z nadwyżki, która powstaje po zaplaceniu wszystkich kosztów wymienionych w § 5, rektor przeznacza:

- 1) co najmniej 40% na zakup środków podstawowych, których wartość jednostkowa przekracza 300 zł, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb pracy naukowej zakładów, które były wykonawcami zamówień,
- 2) co najwyżej 20% na nagrody dla pracowników nauki (ust. 3 uchwały),
- 3) 20% na cele socjalne i kulturalne uczelni,
- 4) 20% na wpłatę do budżetu.

§ 15. 1. Wszelkie dotychczas zawarte umowy mogą być wykonywane na terenie szkoły wyższej oraz przy użyciu jej wyposażenia tylko do dnia 31 grudnia 1954 r.

2. Nie zakończone w terminie do dnia 31 grudnia 1954 r. prace powinny być kontynuowane po sporządzeniu nowej umowy na warunkach i w trybie przewidzianych w niniejszym załączniku.

65

ZARZĄDZENIE Nr 15 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 18 stycznia 1955 r.

w sprawie zmiany przynależności administracyjnej i trybu przekazania Technikum Handlowego w Siedlcach i Technikum Handlowego w Puławach.

Na podstawie § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie prowadzenia szkolnictwa zawodowego oraz zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego (Dz. U. z 1951 r. Nr 36, poz. 277, z 1952 r. Nr 34, poz. 237 i z 1953 r. Nr 12, poz. 45) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego przekazuje Ministerstwu Rolnictwa Technikum Handlowe w Siedlcach przy ul. Sięnkiewicza 18 oraz Technikum Handlowe w Puławach przy ul. Polnej 76 (dawniej przy ul. Obrońców Stalingradu 24), wymienione w ust. 12 lit. A pkt 44 i 87 załącznika nr 2 do zarządzenia nr 135 Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1951 r. w sprawie przynależności administracyjnej i trybu przekazywania szkół zawodowych (Monitor Polski Nr A-82, poz. 1135).

§ 2. Finansowanie do końca 1954 r. przekazywanych szkół obciąża budżety tych organów administracji państwowej, które finansowały je przed przekazaniem.

§ 3. 1. Przekazanie i przejęcie obiektów nieruchomości, w których mieszczą się szkoły wymienione w § 1, oraz ruchomości należących do tych szkół następuje komisyjnie na podstawie protokołów zdawczo-odbiorczych.

2. Komisje dla przeprowadzenia czynności związanych z przekazaniem i przejęciem szkół (ust. 1) powołuje Minister Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa.

§ 4. Wraz z przejęciem szkoły przechodzą na przejmującego prawa i obowiązki dotyczące danej szkoły, w szczególności prawa i obowiązki wynikające z umów o pracę z pracownikami pedagogicznymi i administracyjnymi zatrudnionymi w przejmowanej szkole.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

66

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 9 grudnia 1954 r.

w sprawie gospodarowania niektórymi surowcami wtórnymi i zaopatrzenia w te surowce zakładów przemysłu drobnego.

Na podstawie art. 1 oraz art. 3 ust. 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy surowców wtórnych w postaci resztek surowców i innych materiałów nie nadających się do wykorzystania w planowej produkcji podstawowej lub pomocniczej w jednostkach państwowych i spółdzielczych, w których powstały albo znajdują się

(odpady produkcyjne), przedmiotów zużytych, zniszczonych lub uszkodzonych, a porzuconych lub nie nadających się do dalszego używania przez posiadacza (odpady powtórne), oraz materiałów z rozbiórki budynków zniszczonych — wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 2. Ilekroć mowa jest w zarządzeniu:

- 1) o surowcach wtórnych — należy przez to rozumieć surowce wtórne określone w § 1,

- 2) o prezydiach wojewódzkich rad narodowych (WRN) — należy przez to rozumieć również Prezydium Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi,
- 3) o wojewódzkich komisjach planowania gospodarczego (WKPG) — należy przez to rozumieć również miejskie komisje planowania gospodarczego m. st. Warszawy i m. Łodzi,
- 4) o powiatowych komisjach planowania gospodarczego — należy przez to rozumieć również miejskie komisje planowania gospodarczego miast stanowiących powiaty,
- 5) o województwie — należy przez to rozumieć również obszar m. st. Warszawy i m. Łodzi,
- 6) o wydziałach przemysłu — należy przez to rozumieć wydziały przemysłu prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi,
- 7) o zakładach przemysłu drobnego — należy przez to rozumieć przedsiębiorstwa państwowe przemysłu drobnego nadzorowane przez zarządy przemysłu wchodzące w skład Ministerstwa Przemysłu Drobno- i Rzemiosła, przedsiębiorstwa państwowe przemysłu terenowego, spółdzielnie pracy i spółdzielnie pomocnicze zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy, warsztaty szkół zawodowych podległych Ministrowi Przemysłu Drobno- i Rzemiosła, Prezesowi Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy i Prezesowi Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego oraz indywidualnych rzemieślników.

§ 3. Surowce wtórne powstające lub znajdujące się w jednostkach państwowych i spółdzielczych nie przeznaczone do produkcji ubocznej podlegają sprzedaży zakładom przemysłu drobnego.

§ 4. 1. Jednostki państwowe i spółdzielcze, w których znajdują się lub powstają w ciągu roku surowce wtórne w ilości określonej w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia, mają obowiązek sporządzania i przesyłania w terminie do dnia 31 października każdego roku WKPG właściwej ze względu na położenie zakładu rocznych planów uzysku surowców wtórnych w roku następnym według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia. W planach tych należy wykazać również przewidywane zużycie uzyskiwanych surowców wtórnych na produkcję uboczną w poszczególnych kwartałach, oparte wyłącznie na planie tej produkcji i planie jej zaopatrzenia — zatwierdzonych w przepisany trybie.

2. Odpisy planów uzysku jednostki państwowe i spółdzielcze przesyłają organom naczelnym (centralnym), którym podlegają.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą zbiornic surowców wtórnych.

§ 5. Wojewódzkie zarządy przemysłu terenowego, zakłady podległe zarządom przemysłu Ministerstwa Przemysłu Drobno- i Rzemiosła, wojewódzkie związki spółdzielni pracy, spółdzielnie pracy zrzeszone w krajowych związkach spółdzielni pracy, dyrekcje okręgowe szkolenia zawodowego oraz zakłady doskonalenia rzemiosła i izby rzemieślnicze, mające siedzibę na terenie danego województwa, obowiązane są w terminie do dnia 31 października każdego roku złożyć WKPG, a w odpisie wydziałowi

przemysłu — zapotrzebowanie własne lub podległych jednostek na surowce wtórne na rok następny według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do zarządzenia.

§ 6. Na podstawie planów uzysku, o których mowa w § 4, oraz zapotrzebowań, o których mowa w § 5, WKPG sporządza do dnia 30 listopada każdego roku bilans surowców wtórnych, przeznaczonych dla zakładów przemysłu drobnego na rok następny, według wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do zarządzenia.

§ 7. Na podstawie bilansu surowców wtórnych WKPG sporządza corocznie po zasięgnięciu opinii wydziału przemysłu rozdziałnik surowców wtórnych przeznaczonych dla zakładów przemysłu drobnego i przedstawia go do zatwierdzenia prezydium WRN do dnia 15 grudnia każdego roku.

§ 8. Odpisy bilansów i zatwierdzonych przez prezydium WRN rozdziałników WKPG obowiązana jest przysłać do dnia 20 grudnia każdego roku do wiadomości: Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministerstwa Przemysłu Drobno- i Rzemiosła, Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy i wydziału przemysłu.

§ 9. Na podstawie bilansów i rozdziałników surowców wtórnych WKPG w porozumieniu z wydziałem przemysłu opracowuje roczne plany bezpośredniego powiązania zakładów przemysłu drobnego z zakładami przemysłu kluczowego w zakresie dostaw surowców wtórnych.

§ 10. 1. Nadwyżki surowców wtórnych nie rozdzielone na terenie województwa WKPG zgłasza w terminie określonym w § 8 Ministerstwu Przemysłu Drobno- i Rzemiosła.

2. Ministerstwo Przemysłu Drobno- i Rzemiosła w porozumieniu z Centralnym Związkiem Spółdzielczości Pracy rozdzieli zgłoszone nadwyżki na inne województwa i zawiadomi o przeznaczonych dla określonego województwa ilościach surowców wtórnych właściwe WKPG lub przydzieli nadwyżki podległym bazom zaopatrzeniowym.

3. W ciągu 10 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, WKPG sporządzi po zasięgnięciu opinii wydziału przemysłu rozdziałnik surowców wtórnych i przedstawi go do zatwierdzenia prezydium WRN.

4. Odpis zatwierdzonego rozdziałnika WKPG przesyła w ciągu 5 dni od dnia zatwierdzenia do wiadomości Ministerstwa Przemysłu Drobno- i Rzemiosła, Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy i wydziału przemysłu.

5. W przypadku braku możliwości wykorzystania zgłoszonych nadwyżek na terenie innych województw Ministerstwo Przemysłu Drobno- i Rzemiosła w porozumieniu z Centralnym Związkiem Spółdzielczości Pracy zleci opracowanie metod wykorzystania tych surowców wtórnych przy współudziale właściwych placówek naukowo-badawczych.

§ 11. 1. Wydział przemysłu w ciągu 5 dni od dnia otrzymania odpisu rozdziałnika zawiadomienia jednostki, które zgłosiły plany uzysku surowców wtórnych (§ 4), oraz jednostki, które zgłosiły zapotrzebowania (§ 5), o rodzajach i ilościach przydzielonych surowców wtórnych oraz o terminie i miejscu ich odbioru.

2. Jednostki, które zgłosiły zapotrzebowanie dla podległych zakładów, w ciągu 5 dni od dnia otrzymania zawiadomienia rozdziela przydzielone im surowce wtórne między podległe zakłady i zawiadomią te zakłady o rodzajach i ilościach przydzielonych im surowców wtórnych oraz o terminie i miejscu odbioru tych surowców.

§ 12. 1. Zakłady przemysłu drobnego odbierać będą surowce wtórne w zakładach, w których surowce te powstają, bądź też w magazynach i w składnicach, w których zostały nagromadzone, na podstawie umów o dostawę.

2. W przypadku zawarcia umowy o dostawę w drodze złożenia i potwierdzenia zamówienia stosuje się przepisy §§ 21 — 23 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG Nr 26, poz. 115 i Nr 33, poz. 144).

3. Nie wolno uzależniać sprzedaży surowców wtórnych od odbioru innych surowców wtórnych.

§ 13. 1. Jednostki określone w § 4 ust. 1 mają obowiązek niezwłocznego zawiadamiania WKPG o zmianach zachodzących w zgłoszonych planach uzysku surowców wtórnych.

2. Na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, WKPG wprowadza zmiany w bilansach i rozdziałnikach surowców wtórnych przeznaczonych dla zakładów przemysłu drobnego i przedstawia zmiany rozdziałników do zatwierdzenia prezydium WRN w ciągu 20 dni od dnia otrzymania zawiadomienia. Przepisy §§ 8—12 mają odpowiednie zastosowanie.

§ 14. 1. Jednostki określone w § 4 ust. 1 mają obowiązek zawiadamiania wydziału przemysłu w ciągu 15 dni po upływie kwartału o nie wykorzystanych w tym kwartale surowcach wtórnych, przeznaczonych na produkcję uboczną.

2. Wydział przemysłu przydzieli surowce wtórne, o których mowa w ust. 1, zakładom przemysłu drobnego. Przepisy §§ 11 i 12 stosuje się odpowiednio.

§ 15. 1. Zakłady przemysłu drobnego obowiązane są niezwłocznie zawiadomić wydział przemysłu o zamierzonym nieodebraniu przydzielonych surowców wtórnych w ustalonym terminie z podaniem uzasadnienia nieodebrania tych surowców.

2. Zakłady, w których znajdują się surowce wtórne, mają obowiązek niezwłocznego zawiadomienia wydziału przemysłu o nieodebraniu w terminie surowców wtórnych przez zakłady, którym surowce te przydzielono.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 i 2 wydział przemysłu przydzieli nie wykorzystane surowce wtórne innym zakładom przemysłu drobnego, położonym na terenie województwa. Przepisy §§ 11 i 12 stosuje się odpowiednio.

§ 16. W razie nieprzydzielenia nie wykorzystanych surowców wtórnych (§§ 14 i 15) zakładom położonym na terenie województwa wydział przemysłu zgłosi je jako nadwyżki do Ministerstwa Przemysłu Drobnego i Rzemiosła. Przepisy § 10 ust. 2 — 5 oraz §§ 11 i 12 stosuje się odpowiednio.

§ 17. Jednostki państwowe i spółdzielcze, w których powstają surowce wtórne, mają obowiązek gromadzenia, sortowania i ewidencjonowania surowców wtórnych niezwłocznie po ich powstaniu.

§ 18. Jednostki określone w § 4 ust. 1 obowiązane są na żądanie Ministerstwa Przemysłu Drobnego i Rzemiosła, Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy, WKPG i wydziałów przemysłu przysyłać próbki typowych surowców wtórnych, powstających lub gromadzonych w tych jednostkach, oraz udzielać niezbędnych informacji w zakresie jakości i charakterystyki surowców wtórnych.

§ 19. Dokonana zgodnie z przepisami niniejszego zarządzenia sprzedaż surowców wtórnych objętych planem dostaw tych surowców na podstawie odrębnych przepisów zalicza się na wykonanie planów dostawy, pod warunkiem zawiadomienia właściwych jednostek o sprzedaży tych surowców zakładom przemysłu drobnego.

§ 20. 1. W przypadku nieodebrania surowców wtórnych żelaza i stali w ciągu 4 miesięcy, a pozostałych przemysłowych surowców wtórnych w ciągu 6 miesięcy od wyznaczonego terminu odbioru (§ 11 ust. 1) jednostki określone w § 4 ust. 1 zgłaszają te surowce uprawnionym do skupu zbiorcom złomu lub innych przemysłowych surowców wtórnych.

2. O zgłoszeniu surowców wtórnych do skupu zgodnie z ust. 1 jednostki określone w § 4 ust. 1 zawiadamiają jednocześnie WKPG.

§ 21. Żelastwa użytkowego przydatnego do wykorzystania przez zakłady przemysłu drobnego, a objętego planem dostaw, nie można traktować jako złomu ani przeznaczać do zużycia przez przetopienie.

§ 22. Wydziały przemysłu, niezależnie od obowiązku określonego w § 16, składają Ministerstwu Przemysłu Drobnego i Rzemiosła i w odpisie Centralnemu Związkowi Spółdzielczości Pracy kwartalne sprawozdania o nadwyżkach lub niedoborach surowców wtórnych w terminie do dnia 15 miesiąca następującego po zakończeniu kwartału — według wzorów i instrukcji zatwierdzonych przez Główny Urząd Statystyczny.

§ 23. 1. Przedstawiciele zakładów przemysłu drobnego mają prawo wstępu na podstawie pisemnego upoważnienia wydziału przemysłu do składnic podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłowych Surowców Wtórnych i innych składnic surowców wtórnych w celu wyboru surowców wtórnych zdalnych do wykorzystania w przemyśle drobnym.

2. Sprzedaż surowców wtórnych zakładom przemysłu drobnego ze składnic określonych w ust. 1 może nastąpić jedynie za zgodą wydziału przemysłu.

3. Przy sprzedaży surowców wtórnych żelaza i stali zakładom przemysłu drobnego ze składnic złomu stosuje się przepisy §§ 14 i 15 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 7 sierpnia 1954 r. w sprawie gospodarowania żelastwem użytkowym (Monitor Polski Nr A-79, poz. 926).

§ 24. Minister Przemysłu Drobnego i Rzemiosła oraz Prezes Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy wprowadzą w przepisany trybie obowiązek składania

przez podległe zakłady sprawozdań z zużycia surowców wtórnych oraz zorganizują kontrolę wykorzystania tych surowców.

§ 25. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) sprawujący nadzór nad jednostkami określonymi w § 4 ust. 1 wprowadzą po porozumieniu się z Ministrem Przemysłu Drobniego i Rzemiosła oraz z Prezesem Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy stały nadzór i kontrolę nad gospodarką surowcami wtórnymi w tych jednostkach, w szczególności w zakresie sporządzania przez nie planów uzysku surowców wtórnych, ich sortowania, ewidencjonowania, przechowywania i celowości wykorzystania przy produkcji ubocznej.

§ 26. Upoważnieni przedstawiciele wojewódzkich i powiatowych komisji planowania gospodarczego mają prawo wstępu, po zawiadomieniu kierownictwa zakładu lub składnicy, do pomieszczeń, w których przechowywane są surowce wtórne, w celu przeprowadzenia kontroli co do sortowania tych surowców, sposobu ich przechowywania i wykorzystywania. Przedstawicielami mogą być pracownicy wojewódzkich i powiatowych komisji planowania gospodarczego oraz jednostek podległych Ministrowi Przemysłu Drobniego i Rzemiosła i Prezesowi Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy.

§ 27. 1. Naruszenie przepisów niniejszego zarządzenia, a w szczególności: niezgłoszenie w przepisany terminie planów uzysku surowców wtórnych, niesprzedanie tych surowców zakładom przemysłu drobnego, gromadzenie nadmiernych zapasów surowców wtórnych na produkcję uboczną niewykonanie obowiązku sortowania surowców wtórnych oraz uzależnienie sprzedaży surowców wtórnych od odbioru innych surowców wtórnych, stanowi wykroczenie przewidziane w art. 10 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, póź. 301), chyba że czyn stanowi przestępstwo.

2. Doniesienia o popełnieniu wykroczeń określonych w ust. 1 należy kierować do Państwowej Inspekcji Gospodarki Materialowej.

§ 28. Przy zaopatrzeniu zakładów przemysłu drobnego w surowce wtórne w trybie określonym niniejszym zarządzeniem nie stosuje się przepisów zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodar-

czego z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo - technicznego (Biuletyn PKPG Nr 26, poz. 115 i Nr 33, poz. 144), z zastrzeżeniem przepisu § 12 ust. 2.

§ 29. Ministrowie Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określą, w jakim zakresie przepisy niniejszego zarządzenia mają zastosowanie do posiadaczy surowca wtórnego, podległych tym ministrom.

§ 30. Wykazy surowców wtórnych, bilanse i rozdzielniki sporządzone na rok 1955 zgodnie z przepisami zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 16 września 1952 r. w sprawie zaopatrywania zakładów przemysłu drobnego w surowce wtórne (Monitor Polski Nr A-84, poz. 1332) powinny być dostosowane do wymagań niniejszego zarządzenia. W związku z koniecznością wprowadzenia zmian w sporządzonych wykazach (planach uzysku), bilansach i rozdzielnikach na rok 1955 czynności określone w niżej podanych przepisach powinny być wykonane w następujących terminach:

- 1) w § 4 ust. 1 i w § 5 — do dnia 28 lutego 1955 r.
- 2) w § 6 — do dnia 15 marca 1955 r.
- 3) w § 7 — do dnia 25 marca 1955 r.
- 4) w § 8 — do dnia 5 kwietnia 1955 r.

§ 31. Tracą moc przepisy sprzeczne z niniejszym zarządzeniem, a w szczególności zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 16 września 1952 r. w sprawie zaopatrywania zakładów przemysłu drobnego w surowce wtórne (Monitor Polski Nr A-84, poz. 1332).

§ 32. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: E. Szyr

Załączniki do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 9 grudnia 1954 r. (poz. 66).

Załącznik nr 1

WYKAZ SUROWCÓW WTÓRNYCH PRZEZNACZONYCH DLA PRZEMYSŁU DROBNEGO

I. Zelastwo użytkowe powstające przy produkcji we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej, z wyjątkiem przemysłu hutniczego.

1. Stal prętowa pełna: (o ile ilość surowców poszczególnych rodzajów wynosi co najmniej 500 kg)

okrągła, kwadratowa, sześciokątna itp.:

- 1) profile do 25 mm grubości — długość od 500 do 1500 mm,
- 2) profile powyżej 25 mm grubości — długość od 500 do 2000 mm,

płaska o szerokości do 150 mm:

- 3) o grubości poniżej 20 mm — długość od 300 do 1500 mm,
- 4) o grubości powyżej 20 mm do 30 mm — długość od 300 do 3000 mm,
- 5) o grubości powyżej 30 mm — długość od 500 do 5000 mm.

2. Stal kształtowa: (o ile ilość surowców poszczególnych rodzajów wynosi co najmniej 500 kg)

dwuteowniki i ceowniki:

- 1) profile NP 8—12 — długość od 500 do 1500 mm,
- 2) profile NP 14 — długość od 500 do 2000 mm,
- 3) profile NP 16—20 — długość od 1000 do 4000 mm,
- 4) profile NP 22—24 — długość od 1000 do 5000 mm,
- 5) profile powyżej 24 mm i szerokostopowe — długość od 1000 do 6000 mm.

3. Stal prętowa niepełna: (o ile ilość surowców poszczególnych rodzajów wynosi co najmniej 500 kg)

kątowniki, teowniki, zetowniki itp.:

- 1) profile do 30 mm szerokości — długość od 300 do 1000 mm,
- 2) profile powyżej 30 mm do 50 mm szerokości — długość od 300 do 1500 mm,
- 3) profile powyżej 50 mm do 70 mm szerokości — długość od 300 do 2500 mm,
- 4) profile powyżej 70 mm do 90 mm szerokości — długość od 500 do 3000 mm,
- 5) profile powyżej 90 mm szerokości — długość od 500 do 4000 mm.

4. Szyny kolejowe: (o ile ilość tego surowca wynosi co najmniej 1000 kg)

wysokość poniżej 115 mm — długość od 500 do 2000 mm.

5. Walcówka żelazna i stalowa: (o ile ilość surowców poszczególnych rodzajów wynosi co najmniej 300 kg)

okrągła, kwadratowa, płaska, o grubości 5—14 mm — długość od 500 mm wzwyż.

6. Bednarka gorąco i zimno walcowana: (o ile ilość surowców poszczególnych rodzajów wynosi co najmniej 500 kg)

w kręgach lub pasach, wszystkie wymiary — długość od 300 mm do 3000 mm.

7. Blacha gruba i uniwersalna: (o ile ilość surowców poszczególnych rodzajów wynosi co najmniej 500 kg)

- 1) odbiorowa o grubości powyżej 18 mm — o powierzchni od 100 cm² do 1 m²,
- 2) odbiorowa o grubości 17,5—4,76 mm — o powierzchni od 100 cm² do 1 m²,
- 3) nieodbiorowa o grubości powyżej 18 mm — o powierzchni od 100 cm² do 1 m²,
- 4) nieodbiorowa o grubości 17,5—4,76 mm — o powierzchni od 100 cm² do 1 m²,
- 5) blacha żeberkowa — wszystkie grubości — o powierzchni od 100 cm² wzwyż.

8. Blacha cienka czarna: (o ile ilość surowców poszczególnych rodzajów wynosi co najmniej 200 kg)

- 1) tłoczna o grubości 0,24—1,49 mm — powierzchnia od 100 cm² do 0,5 m²,
- 2) tłoczna o grubości 1,5—3 mm — powierzchnia od 100 cm² do 0,5 m²,
- 3) tłoczna o grubości powyżej 3 do 4,75 mm — powierzchnia od 100 cm² do 1 m²,

- 4) nietłoczna o grubości 0,45—1,49 mm — powierzchnia od 100 cm² do 0,5 m²,
 - 5) nietłoczna o grubości 1,5—3 mm — powierzchnia od 100 cm² do 0,5 m²,
 - 6) nietłoczna o grubości powyżej 3 do 4,75 mm — powierzchnia od 100 cm² do 1 m²,
 - 7) ze stali nierdzewnych o grubości 4,75 mm i poniżej — powierzchnia od 50 cm² wzwyż.
9. *Blacha ocynkowana i ocynowana:* (o ile ilość surowców poszczególnych rodzajów wynosi co najmniej 200 kg)
- 1) blacha ocynkowana — wszystkie grubości — powierzchnia od 100 cm² do 0,5 m²,
 - 2) blacha ocynowana — wszystkie grubości — powierzchnia od 50 cm² do 0,5 m².
10. *Taśmy szerokie zimno walcowane:* (o ile ilość tego surowca wynosi co najmniej 200 kg)
o grubości 1 mm i poniżej — powierzchnia od 100 cm² wzwyż.
11. *Rury stalowe bez szwu:* (o ile ilość surowców poszczególnych rodzajów wynosi co najmniej 300 kg)
zgrzewane i spawane (nie spłaszczone i nie podziurawione):
- 1) o średnicy powyżej 22 do 102 mm — długość od 50 mm do 2500 mm,
 - 2) o średnicy powyżej 102 do 165 mm — długość od 100 mm do 2500 mm,
 - 3) o średnicy powyżej 165 mm — długość od 50 mm do 2500 mm,
 - 4) precyzyjne cienkościennie o średnicy 4 mm wzwyż — długość od 50 mm do 2500 mm.
12. *Pręty ciągnięte i łuszczone:* (o ile ilość tego surowca wynosi co najmniej 200 kg)
o grubości 0,5 do 14 mm — długość od 200 mm wzwyż.
13. *Druty żelazne:* (o ile ilość surowców poszczególnych rodzajów wynosi co najmniej 100 kg)
- 1) gołe o średnicy 0,1—1,95 mm — długość od 300 mm wzwyż,
 - 2) gołe o średnicy 2,0—7 mm — długość od 500 mm wzwyż,
- ocynkowane i pomiedziowane:
- 3) o średnicy 0,2—1,95 mm — długość od 300 mm wzwyż,
 - 4) o średnicy 2,0—6 mm — długość od 500 mm wzwyż.
14. *Druty stalowe:* (o ile ilość surowców poszczególnych rodzajów wynosi co najmniej 100 kg)
- 1) gołe o średnicy 0,1—1,95 mm — długość od 300 mm wzwyż,
 - 2) gołe o średnicy 2,0—7 mm — długość od 500 mm wzwyż,
 - 3) ocynkowane o średnicy 0,2—1,95 mm — długość od 300 mm wzwyż,
 - 4) ocynkowane o średnicy 2,0—6 mm — długość od 500 mm wzwyż.
15. *Liny stalowe:* (o ile ilość surowców poszczególnych rodzajów wynosi co najmniej 100 kg)
- 1) liny i linki różne o średnicy do 1,9 mm — długość od 300 mm wzwyż,
 - 2) liny i linki różne o średnicy od 2 mm — długość od 500 mm wzwyż.

II. Surowce wtórne drewna.

(o ile ilość surowców poszczególnych rodzajów wynosi co najmniej 500 kg)

1. Okorki — długość od 40 do 99 cm, odkrycie strony zewnętrznej na całej długości, szerokość od 3 do 8 cm.
2. Zrzyny tartaczne — wszystkie grubości, szerokości węższej płaszczyzny w najwyższym miejscu 2 cm, długości od 50 cm.
3. Wyrzynki tarcicy — wszystkie grubości, szerokości od 20 cm, długości do 100 cm.
4. Obrzynki łat i elementów wyrobów stolarskich — długość od 20 cm dla łat wszystkich przekrojów, dla elementów stolarskich wszystkie szerokości i grubości.
5. Wałki połączarskie iglaste i liściaste — przekrój poniżej 6 cm, długość od 70 cm, dopuszczalne wady drewna bez ograniczeń.
6. Obrzynki sklejkki — szerokość od 5 do 30 cm.
7. Obrzynki płyt stolarskich — szerokość i długość od 30 cm.
8. Obrzynki oklein — szerokość od 5 cm, długość od 10 do 60 cm.
9. Wyrzynki drewna okrągłego — długość od 20 do 100 cm.
10. Obłogi — długość od 20 cm.
11. Płyty pilśniowe twarde — szerokość od 5 do 40 cm.
12. Płyty pilśniowe porowate — obrzynki.
13. Zużyte lub zdekompletowane skrzynie (opakowania drewniane) i beczki drewniane nie nadające się do powtórnego wykorzystania lub renowacji.

III. Surowce wtórne papieru.

(o ile ilość surowców poszczególnych rodzajów wynosi co najmniej 500 kg)

1. Odpady tomoфанu.
2. Zużyte opakowania papierowe, kartonowe i tekturowe, nie nadające się do dalszego obrotu.

IV. Surowce wtórne gumy.

(o ile ilość surowców poszczególnych rodzajów wynosi co najmniej 200 kg)

1. Zużyte pasy pędne i transportery.
2. Odpadki tkanin gumowanych.
3. Odpadki płótna oponowego.
4. Odpadki innych tkanin podgumowanych.
5. Odpadki skórgumy i zużytych obcasów gumowych.
6. Zużyte obuwie gumowe.
7. Odpadki ceraty.
8. Odpadki gumy z metalem.
9. Zużyte wszelkie wyroby zawierające namiastkę kauczuku.
10. Węże tkaninowo-gumowe.

V. Surowce wtórne artykułów chemicznych, mineralnych i tworzyw sztucznych. o ile ilość ich wynosi co najmniej:

- 1) odpadków ebonitu — 200 kg,
- 2) odpadków bakelitu — 200 kg,
- 3) odpadków galalitu — 200 kg,
- 4) odpadków folii igielitowej i wyrobów z igielitu — 200 kg,
- 5) odpadków mikanitu — 200 kg,
- 6) odpadków azbestu — 200 kg,
- 7) odpadków celuloidowych — 100 kg,
- 8) innych odpadków artykułów chemicznych, mineralnych i tworzyw sztucznych, z wyszczególnieniem asortymentu — 200 kg.

VI. Surowce wtórne szkła, o ile ilość ich wynosi co najmniej:

- 1) sztuczki porcelanowej — 500 kg,
- 2) butelek nietypowych — 500 sztuk.

VII. Surowce wtórne środków spożywczych i artykułów rolnych,

o ile ilość ich wynosi co najmniej:

- 1) łapek z drobiu (gęsich, indyckich) — 100 kg,
- 2) skór rybich nadających się do wyprawy — 100 kg,
- 3) pestek z fabrykacji przetworów owocowych — 100 kg,
- 4) skorup jajowych — 100 kg,
- 5) odpadków z pierza czyszczonego — 50 kg,
- 6) stosin — 50 kg,
- 7) odpadków z czyszczalni nasion — 100 kg,
- 8) innych odpadków środków spożywczych i artykułów rolnych, z wyszczególnieniem asortymentu — 100 kg.

Pieczęć zakładu

Adres zakładu

Odległość od stacji kolejowej

Nadzorowany przez Centralny Zarząd

.

Ministerstwa

ROZNY PLAN UZYSKU SUROWCÓW WTÓRNYCH

Lp.	Nazwa surowca wtórnego	Jednostka miary	Stan zapasu na 31 grudnia r.	Przewidywany przychód surowców wtórnych w roku.....					Stan zapasu plus przewidywany przychód w..... r. (rubryka 4 + 9)	Zużycie surowców wtórnych na produkcję uboczną w zakładzie					Nadwyżki surowców wtórnych					Dane co do rozmiarów, gatunku, koloru, sortowania itp., charakterystyczne cechy surowca wtórnego	Uwagi i ewentualne wskazania dotyczących odbiorców surowca wtórnego
				w kwartałach				razem		w kwartałach				razem	w kwartałach				razem		
				I	II	III	IV			I	II	III	IV		I	II	III	IV			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22

Objaśnienia:

1. Wykazem należy objąć surowce wtórne wymienione w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.
2. Należy używać nazw katalogowych, właściwych dla danego surowca. Nie wolno wykazywać surowców pod „różne”, „inne” itp.
3. Nie należy wykazywać surowców wtórnych, które będą wykorzystane przez własny zakład do planowej produkcji podstawowej lub pomocniczej.
4. Surowce wtórne należy wykazywać w tonnach (butelki w tysiącach sztuk).
5. W rubrykach 21 i 22 należy podać dokładne dane, umożliwiające wojewódzkim komisjom planowania gospodarczego i wydziałom przemysłu jak najbardziej racjonalny rozdział surowców wtórnych.
6. Suma danych z rubryk 15 i 20 powinna równać się danym z rubryki 10.

Pieczęć zakładu

Adres
Odległość od stacji kolejowej
Nadzorowany przez Centralny Zarząd
Ministerstwa

Załącznik nr 3

ZAPOTRZEBOWANIE NA SUROWCE WTÓRNE

Lp.	Nazwa surowca wtórnego	Jednostka miary	Stan zapasu na 31 grudnia _____ r.	Zapotrzebowanie na surowce wtórne na rok					Zapotrzebowanie minus zapas użyteczny (rubryka 9-4)	Dane dotyczące zapotrzebowanych surowców wtórnych, ich rozmiarów, gatunku, koloru, sortowania itp.	Rodzaj i ilość produkcji zamierzonej przy użyciu zapotrzebowanych surowców; skąd otrzymywano dotychczas surowce
				w kwartałach				razem			
				I	II	III	IV				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w
Wojewódzka Komisja Planowania Gospodarczego

Załącznik nr 4

BILANS PRZYCHODU I ROZCHODU SUROWCÓW WTÓRNYCH
NA ROK 195...

Lp.	Wyszczególnienie	Jednostka miary	Przychód							Rozchód					Przewidywane	
			stan zapasu na dzień 31 grudnia r.	przewidywany w roku				razem (rubryka 4+5)	ogółem	z tego w kwartałach				nadwyżki	niedobory	
				ogółem	I	II	III			IV	I	II	III			IV
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

Objaśnienia:

Do rubryki 2. Należy używać nazw katalogowych. Nie używać określeń „różne”, „inne” itp.

3. Surowce wtórne należy wykazywać w tonnach (butelki w tysiącach sztuk).